

Ponedeljek, 19.11.2001

| pošlji prijatelju | natisni |

Študentje v zavodu za duševno in živno bolne izvajajo projekt Ura brez kazalca

Podiranje zavodovih zidov

Pri stanovalcih odličen odziv, v zavod bodo prišli tudi bruci kot prostovoljci

MILENA DORA

HRASTOVEC, 19. - Zavod za duševno in živno bolne Hrastovec so ustanovili že leta 1948. Maloštevilni od današnjih 629 stanovalcev so v njem že od njegovih začetkov, nekateri pa komaj nekaj dni. Z njimi se ukvarja 380 sodelavcev zavoda. Zadnji mesec pa je v zavodu še bolj živahno, saj so na obisku med njimi tudi študentje Visoke šole za socialno delo. Prepričani so namreč, da bodo nekoč klasični zavodi zaprli svoja vrata in bodo njihovi varovanci postali naši vsakdanji sosede.

V Zavodu Hrastovec so predstavili nekaj projektov, ki naj bi jih uresnili še letos. Zastavljenega projekta se je lotilo osemnajst študentov zadnjega letnika VŠSD. Dva izmed njih, Tina in David, sta s petimi dekletmi z zaprtega oddelka in tremi medicinskimi sestrami preživela podaljšani konec tedna v zimski koči na Kopah. Za stanovalce je bil to predvsem dopust, ki so si ga zaslužili z delom pri terapijah v zavodu, za študente pa spoznavanje in približevanje varovankam z vsemi njihovimi strahovi in radostmi ter terapijami z zdravili.

Študentje so se z varovanci skupnosti Lipa pogovarjali o tem, kar jim v življenju v zavodu manjka. Porodila se je ideja, da bodo v zavodu do konca novembra odprli svojo knjižnico. Zbrali so 300 knjig, ki so jim jih podarile knjižnice v Murski Soboti, Slovenski Bistrici in mariborska teološka knjižnica. Strokovno literaturo je prispevala VŠSD, knjige o defektologiji, psihiatriji in delovni terapiji pa zavod. Veliko prebivalcev zavoda je branje skorajda opustilo, zato bodo zanje pripravili organizirano branje najprej študentje iz projektne skupine, nato še mlajši kolegi iz prvih dveh letnikov visoke šole, ki bodo prišli v zavod opravljat prostovoljno delo.

Študentje in direktor zavoda **Josip Luka** so se dogovorili, da bodo v kratkem v zavodu odprli tudi svojo trgovino, ki bo nekakšna trafika z razširjeno ponudbo, v njej pa bodo delali prebivalci zavoda. Prostor že imajo, kmalu ga bodo začeli opremljati. Luka pravi tudi, da letos dneva odprtih vrat v zavodu ni, ker je zavod odprtega tipa vsak dan. Tudi sam pa si prizadeva, da bi humanizirali delo v zavodu, zato so v enoti Trate od januarja število 170 zmanjšali na 130 stanovalcev. Dekan VŠSD **Vito Flaker** sicer ne verjame, da bi zavode, kot je Hrastovec, res povsem zaprli, zagovarja pa idejo študentov, da je mogoče prebivalcem zavodov življenje narediti bolj polno, jim ponuditi več različnih

vsebin; da bi življenje tistih, ki so jih po konfliktnih situacijah v družbi zaprli za zidove zavoda, postala bolj odprta. S tem naj bi tudi razbili stereotipe do ljudi z duševnimi težavami.

Študentje so oarani nad preprostostjo in odprtostjo varovancev zavoda, odkrito pa so priznali tudi, da pri zaposlenih niso bili najbolje sprejeti s svojimi predlogi, ker so jih razumeli kot kritike. Ko so bolje spoznali delo zaposlenih, tudi študentje priznavajo, da je zelo naporno, velikokrat zahteva od ljudi več, kot je zgolj služba. Študentka **Maja Cuder** meni, da v takem zavodu ne bi želela delati, ker je preveč disciplinsko zasnovan zavod. Njena kolegica **Tina Rauh** pa upa, da bodo takšni ljudje postali njeni sosede v vsakdanjem življenju. **David Novak** v delu v zavodu vidi neskončen vir novih idej, mogočih sprememb in osebne rasti.

[Vaš komentar na članek](#)

Copyright Dnevnik 2001 (C)